

ROCK în MOLDOVA

Parte integrantă a valorilor culturale ale tineretului de la sfârșitul anilor 60, rock-ul mai există. El există și la noi, nefiind însă acceptat de majoritatea populației țării. Să fim frunci, noi avem o istorie subiectivă a muzicii bune (căci *aşa numesc fanii comportamentul de care vorbim*). Pe la noi muzica, la fel ca și în toate țările socialiste, în perioada anilor 60-90, era împărțită în două compartimente - muzica oficială, adică cea admisă pentru transmisii radio și TV, și muzica underground, apreciată în masă de tineret.

Cea oficială, numită muzică de estradă, avea aceleași puncte de pornire ca și underground. Influentele pătrundeau din exteriorul cortinei de fier pe calea undelor. Era timpul primilor blugi, a discurilor de vinyl, era epoca marcată de festivalul Woodstock.

Chiar de la bun început, fenomenul rock a fost acceptat de tineret într-un sens mult mai larg decât un simplu gen de muzică. El era un mod de viață, un spirit de revoltă. Poate e prea mult spus revoltă. Era un gen de opoziție tacită la aşezarea prea

călduță și tihnită a lucrurilor existente, în care toată lumea trebuia să facă asta, trebuia să facă cealaltă, pentru că *aşa ne învățau părinții*, mătușa, partidul sau comsomolul. Și atunci, din interior venea un apel de împotrivire - mie pară că îmi vine să fac altceva. Nu era neapărat să erupi, dar să fac ceea ce vroiai tu. Așa a și fost. Contraștând cu cerințele organizațiilor comsomoliste, seara, în fața Sălii cu Orgă își făcea apariția niște tipi slabânoși cu plete, blugi, ținând subsuoară discuri rare.

Project lansat de studioul NORDIKA MULTIMEDIA

Ruslan Tăraru

Printre ei Victor și Mariana Lupan, Sergiu și Zina Plămădeală, Ruslan Tăraru, Victor Moacreac, Emil Mindicanu, Vova Zadnipru etc. Întâlnirea se dădea la ora 19.30, exact la o jumătate de oră după încheierea emisiunii Metronom al lui Cornel Chiriac de la Europa Liberă. Noi, cei de faktură română le povesteam colegilor care nu înțelegeau limba, ultimele noutăți ale revistei presei muzicale internaționale aflate de la Cornel Chiriac. Era o lume a noastră în care trăiam, și creșteam.

Porțiunea din bd. Lenin, aflată între str. Pușkin și str. Hîncești, era numită "Brod" de la Broadway. Era Broadway-ul nostru în care, timp de câteva ore de seară, domnea atmosferă lumii underground-ului. Aici făceam schimb de discuri, informații și opinii. Multi din cei care veneau seară de seară au ales pentru tot restul vieții muzica drept profesie. Ruslan Tăraru și-a făcut meserie din arta de a cânta la chitară, încercând să se hrănească din ea. Masa muzicanțului, însă, pe la noi întotdeauna a fost cam

săracioasă. La televiziune în acele vremuri se dădeau cele mai castrate aspecte ale mișcării rebelle. Cei care le-au acceptat, au devenit formații oficiale. Părul era prins la spate sau tuns soldătește, texte erau din cele mai suave și cuminti. Interpreți erau imbrăcați în costume și cravate. Bateristul bătea într-o singură tobă. Totul era prezentat untr-un fel jalnic. Se cântau cântece despre dor, plai, dragoste, primăvară. Cu toate astea, aflându-se direct pe muchia ce despărtea aspectul

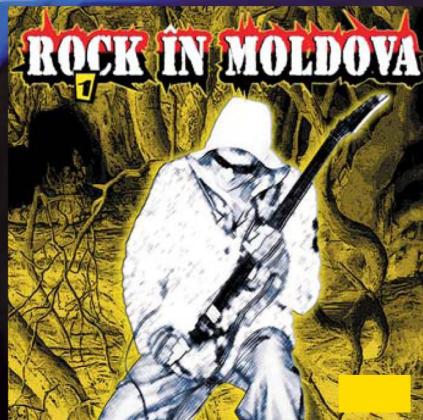
Serghei Orlov

Valeriu Postică

Victor Moacreac

oficial al acestei muzici de cea din subsol, au apărut formații care au repartat un succes formidabil în spațiul URSS. Mihai Dolgan a răbufnit cu formația "Noroc" grație textelor românești care, în acelul slavon, seamănă mult cu limba italiană. Norocul, în câțiva ani, devenise pentru Siberia și celelalte zone de est ale URSS un autentic Beatles sovietic. Publicul doboră sălile îmbulzindu-se la concertele muzicanților moldoveni.

Pentru unii, însă, rockul autentic, anglo-saxon, a rămas să fie centrul lumii. El nu au recurs la concesii, rămânând pentru totdeauna în subsol.

Unul din ei e Ruslan Tăraru, care zeci de ani de zile, producând muzică, a rămas să fie cunoscut doar de colegii săi de breaslă. Îmi aduc aminte de un program pe care-l prezenta prin 1981 în fața unei comisii a secției de cultură a Gorsovietului. Era o procedură obligatorie. Fără acceptul acestei comisii nu aveai dreptul să apari în scenă. După 30 de min. de audieri cineva din comisie, mai exact tovarășul Gafin, șeful secției de cultură, îl întreabă:

- Чо это у вас за музыка такая?
- Понимаете - a început Ruslan.

- Как вам эта объяснить?

Ну, это...такая музыка.. ну, в общем...это чистая Америка.

- А нет, не надо - a fost verdictul șefului și cu asta soarta programului a fost decisă.

Negăsind nici un fel de susținere, Ruslan a hotărât să plece din țară. În 1988 părăsește Moldova și se stabilește la Paris. Au urmat 17 ani de emigrare. În final, a înțeles că păinea francezilor nu e mai dulce decât cea a moldovenilor și în 2005 a revenit la Chișinău.

A fondat o casă de discuri ce poartă numele "NORDICA MULTIMEDIA" și a început să valorifice materialul muzical din Moldova. În aprilie lansează primul proiect discografic "ROCK IN MOLDOVA".

Douăzeci de formații mai puțin cunoscute din țara noastră sunt prezente în acest proiect. Aflăm nume noi, dar întâlnim și din cele pe care le-am mai zărit la manifestații culturale. Ce putem zice? Avem deja sistematizat un material, care, în vizionarea autorului, poate prezenta interes în timpurile noastre, în care rock-ul, tot mai frecvent, începe să fie asociat cu un curent perimat. Pe copertă vedem în calitate de producători și manageri nume cunoscute în aria acestei muzici: Victor Mocreac, Ruslan Tăraru și neobositii promotori de talente noi, Valeriu Postică și Serghei Orlov.

Acest prim proiect este gata de lansare pe piață, împușcat de mașinăriile de tiparit CD-uri. Urmează reacția publicului. Suntem conviști că nu va trece neobservat. Rock-ul întotdeauna poartă caracter exploziv.

"Ruslan Tăraru nu face muzică 'țărănească', afirmă el.

Sandu Osadencu

Ruslan Tăraru în studioul NORDICA MULTIMEDIA

ABNORMAL DETECT	Doll	Before Christ
Mircea - voce Stefan - baterie Ralu - chitară Oleg - bas	Christian Zavadschi - voce, chitară Roma Siloci - voce Vitalie Staras - chitară Eugen Bende - tobe Andrei Tarasoff - bas	Shamil - bas DKm - tobe Jon B.C. - chitară V.Bandares - voce
Inox	Zebra	Ruslan Tăraru
Vasilescu Dene - voce Boțan Victor - bas Gherman Oleg - chitară Budăian Nicolae - chitară Bordos Dina - tobe	Eugen Proksa - voce, chitară Max Kaporski - tobe Nicoleta - bas Aladin Sergiu - chitară Alessandro Saska - clape	Ruslan Tăraru - voce, chitară, clape Pascal Agnelli - bas Marin Degard - tobe
Scroomb	Anger Harder	Cezara
Ioan Munteanu - voce Nico Străpuș - chitară, voce Petru Moșneag - chitară Radu Zarică - voce	Buravici Artur - voce, chitară Buravici Anatol - bas Tamasz - chitară	Cezara - voce Rustam - tobe Tara - bas Tamasz - chitară
Seat on the moon	Medalspsi	Exodus
Volan Valentin - voce, bas, chitară solo Gheorghe Dragos - chitară ritm Valeria Eugen - tobe	Sorin Rotaru - voce, chitară Grigore Maxim - chitară Mihai Eugeniu - bas Dimitrienco Constantin - tobe	Grigoriu Mihai - tobe Petric Alecsandru - bas Lazar Andrei - voce Zimurică Cristi - bas Petric Mihai - solo chitară
Agony	x-band	Fat Lip
Marcel Manjiev - voce Gabriel Manjiev - bas Victor Cristea - voce, tobe Vladimir Gurin - voce, chitară, clape	Luminișchi Ion - chitară Mihai Petru - tobe Luminișchi Ion (i) - clape Corneșteu Petru - bas	Alexandru Blăzcu - voce Iulian Andriu - bas Kostin Oleg - chitară Fugier Valeriu - chitară
Coriol Albius	Amalgama	3 Bucks
Ana - voce Dentos - chitară Andrei - bas Dentos - chitară Kirill - tobe	Bogdan Tărgan - voce Valeriu Fecior - chitară Vladimir Ivanov - clape Alex Hiscu - voce Eduard Monni - baterie	Legătura Radio - voce, chitară Doina Valin - chitară Sergi Alecsandru - voce Doru Dumitru - bas Krasimira Ivan - DJ